

POSLIJE UMORA MALO HUMORA

1. NA VJERONAUKU

Na satu vjeronauka Mali Brat poučavao djecu o Božjoj svenazočnosti. Protumačio im je kako je Bog, zapravo, posvuda i na svakomu mjestu, a posebice ondje gdje su ljubav, prijateljstvo, mir, radost i dobrotu ...

- Djeco, je li vam sve jasno i ima li tko što pitati? - upita Mali Brat vjeroučenike na kraju sata.
- Velečasni, ja imam jedno pitanje - javi se za riječ mali Ivica.
- Izvoli, Ivice. Pitaj samo! - zadovoljno će Mali Brat.
- Vi ste nam današnje vjeronaučno gradivo lijepo i razumljivo protumačili. Rekli ste kako je Bog svuda i na svakomu mjestu. No, mene zanima je li Bog i u Matinu podrumu?
- Da, Bog je i u Matinu podrumu! - spremno i posve ozbiljno odgovori Mali Brat.
- Ne ljutite se, velečasni, ali ja sam vas malo prevario. Naš Mate, zapravo, nema podruma. Kuća mu je onako napravljena! - reče Ivica uz grohotan smijeh čitavoga razreda.

2. PJEVANJE

Dva Mala Brata susrela se iza konventualne sv. mise, koja je po pravilu bila pjevana.

- Kako sam pjevao? - radoznalo će mlađi Brat starijemu, očekujući, naravno, pohvalu.
- Hm! Kako si pjevao? Evo kako: da je kršćanska zemlja, zabranili bi ti pjevati i odmah bi te zatvorili! - izazivački će stariji Brat. Upamtio to mlađi Brat i kad je bio premješten na dužnost u Austriju, sjetio se starijega Brata i njegove doskočice te mu se javio kartom:
- Dragi brate! Evo me u kršćanskoj zemlji i ovdje pjevam. I da znaš, nitko mi nije zabranio pjevati niti me je, pak, zbog toga zatvorio.